

НАУКОВА РАДА

Наукова рада з проблем «Неорганічна хімія» Національної Академії Наук України на базі університету та його підрозділів, науково-дослідного Фізико-хімічного інституту і природничого факультету, провела 24-28 січня 2000 року виїзну сесію. Це перша в історії Прикарпаття такого високого рівня наукова подія. В її роботі взяли участь наукові та вищі навчальні інституції столиці нашої держави м. Києва та багатьох інших міст: Харкова, Одеси, Донецька, Дніпропетровська, Львова, Чернівців, Луцька, Запоріжжя, Ужгорода. Серед учасників сесії відомі науковці: академики НАНУ — Волков С.В., Скопенко В.М., доктори наук Мазуренко Є.А., Біляков В.М., Білоус А.Г., Малетін Ю.А., Мирна Т.А., Пехньо В.І., Конозей В.М., Неділько С.А., Щегров Л.М., Мулярчук І.Ф., Зінченко В.Ф., Гетьман Є.І., Нейковський Є.І., Приседський В.В., Семенишин Д.І., Сенченко Г.Д., Штеменко О.В., Олексеюк І.Д., Переш Є.Ю., Чундак С.Ю., Панчук О.Е., Єзиков В.І., Лісняк С.С. та інші.

Із значним доброб-

НАУКА З ПРОБЛЕМ ХІМІЇ: СПІВПРАЦЯ ВЧЕНИХ АКАДЕМІЇ І УНІВЕРСИТЕТІВ

ком на сесію прийшли науковці нашого вузу. Це, перш за все презентація першого номера наукового всеукраїнського журналу «Фізика і хімія твердого тіла», 2000, т. 1. № 1, 205 с., засновником якого є Фізико-хімічний інститут при Прикарпатському університеті, та монографії Фреїк Д.М., Прокопів В.В., Галушак М.О., Пиц М.В., Матеїк Г.Д. Кристалохімія і термодинаміка атомних дефектів у сполуках АⁿВ^m. За редакцією Фреїка Д.М. - Івано-Франківськ: Плай, 2000. - 164 с. За результатами наукових досліджень на сесії виступили професори нашого університету Остафійчук Б.К., Хабер М.В., Фреїк Д.М., Рувінський М.А., докторант Прокопів В.В., а також кандидат хімічних наук Лушак В.І., кандидат фізико-математичних наук Межиловська Л.Й., аспіранти Яремій І.П., Коцюбинський В.О.

Співпраця вчених Академії наук і університетів без сумніву принесе користь у подальшому розвитку хімічної науки на користь незалежної України.

Дмитро ФРЕЙК.
Заслужений діяч науки і техніки України, директор Фізико-хімічного інституту.

Газета заснована
30 вересня 1988 року

Alma Mater

число 1-2 (164 - 165)

лютий 2000

ВИДАННЯ ПРИКАРПАТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА

Людство на зламі тисячоліть... Україна на зламі епох... Цивілізований світ урочисто відзначає вселенську подію — ювілей Різдва Христового. А наш вищий навчальний заклад — колишній педагогічний інститут, а нині Прикарпатський університет — готується до зустрічі свого 60-річчя. Здавалося, пройшло небагато літ, але яких знаменних! За цей час змінилося кілька поколінь викладачів, а колишні випускники встигли посивіти. І скільки їх, наших колишніх вихованців, стало професорами, видатними письменниками, вчителями, політичними і громадськими діячами! І мимоволі спливають у пам'яті ті, що відійшли у вічність, і зовсім недавно такі, як професори Мирос-

Віталій КОНОНЕНКО.
Ректор Прикарпатського університету ім. В. Стефаніка, академік АПН України, заслужений діяч науки і техніки.

Розбудовується Україна — розбудовується і університет. Навряд чи багато вищих навчальних закладів можуть, як ми, водночас «освоювати» три нових навчальних корпуси, де мають розміститися аж п'ять факультетів. Третій рік іде освоєння прикраси нашого славетного міста — Ботанічного саду університету, що розкинув свої шати більше як на 100 гектарах.

Розпочали реконструкцію ще одного важливого об'єкта — стадіону, якому надано горде ймення — «Наука».

А плани наші воістину грандіозні. За стратегічними напрямками розвитку університету маємо щорічно відкривати кілька спеціаль-

Президент України Леонід Кучма
у Прикарпатському університеті імені Василя Стефаніка

ЗРОСТАТИМЕ УКРАЇНА — ЗРОСТАТИМЕ УНІВЕРСИТЕТ

лав Стельмахович, Михайло Фіголь, Володимир Полек, доцент Степан Домбровський...

Водночас радієш: іде нове, молоде «плем'я» докторів наук, захищаються десятки кандидатських дисертацій, до того ж і в стінах нашого університету... Починаєш їх називати — Мирон Черепанин, Марія Голянич, Зіновія Карпенко, Степан Сворака, Олександр Шийчук, Борис Савчук... Є чим пишатися. А ще які здобутки! За кілька років удвічі зросли студентські лави, відкрито інститути і факультети — в Мукачево, Коломиї, Калуші, Рахові, Долині... З'явилися кільканадцять нових спеціальностей — хімія, біологія, радіофізика і електроніка, правознавство і економіка, психологія і соціальна педагогіка...

Щороку на розсуд науковців видаються десятки «фоліантів» — монографій, підручників і посібників, «Вісників», сотні інших публікацій нашого видавництва «Плай».

ностей. У планах цього року — «політологія», «рекреація і туризм».

Нещодавно «під докторів наук» заснували три нових кафедри — політології, радіофізики і електроніки, іноземної мови. На черзі — ще п'ять кафедр. Рік тому з'явився новий науковий підрозділ — «Фізико-хімічний інститут». А в планах — ще один навчальний інститут — культури і мистецтв. Уже цього року з'являться і нові філії в сусідніх областях. І головне — невпинно зростатиме контингент студентів десь по півтора-дві тисячі щороку.

Великі плани вимагатимуть великих зусиль, напруженої праці кожного викладача, працівника, студента. Але ми — оптимісти і щиро переконані: зростатиме Україна — зростатиме університет!

Христос народився! Славимо його!

Студенти і викладачі університету взяли участь в урочистому відкритті пам'ятника славній землячці Насті Лісовській (Роксолані) в Рогатині.

ПОВЕРНЕННЯ РОКСОЛАНИ

Виступає голова обласної держадміністрації Михайло Вишиванюк.

Фото Михайла ЧМИРЯ.

2000

Outstanding Scientists of the 20th Century, 2nd Edition

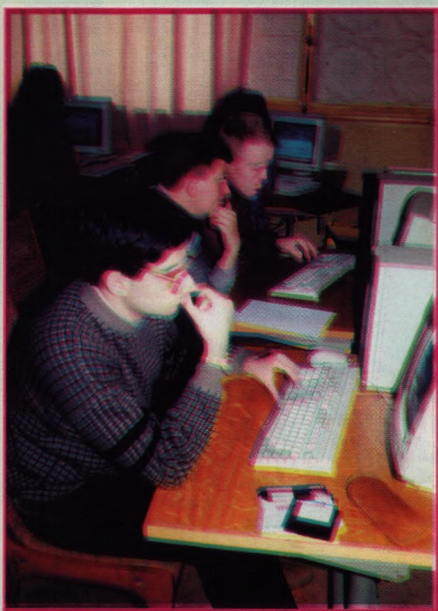
ВІТАЄМО ФРЕЙКА

Дмитра Михайловича

Заслуженого діяча науки і техніки України, директора Фізико-хімічного інституту, завідувача кафедри фізики твердого тіла, доктора хімічних наук, професора, Соросівського професора

з визнанням Міжнародним Біографічним Центром (Кембрідж, Англія) видатним вченим ХХ століття.

ТИХІШЕ: йдуть іспити

КОНФЕРЕНЦІЇ

Бо то не просто мова, звуки...

Не тільки мовознавця, а й пересічного громадянина, якому не байдужа доля українства, не може не турбувати сучасний стан рідної мови в країні. Досить послухати наш парламент, заглянути в будь-яку книгарню, пройтися вулицями індустріальних міст, ввімкнути телевизор чи погортати наші газети, щоб пересвідчитися: потрібні значні зусилля для утвердження української мови в статусі державної. Особлива роль у цьому процесі належить освіті. Саме про це йшлося на Всеукраїнській науковій конференції «Українська мова в освіті», яка нещодавно відбулася в університеті.

«Гордімося своєю мовою і будьмо гідними її» — ці слова привітання голови облдержадміністрації Богдана Томенчука стали своєрідним лейтмотивом конференції. На пленарному засіданні із науковими доповідями про вагу і місце української мови і культури у дальшому розвитку та зміцненні нашої державності, формуванні національної свідомості, почуття відповідальності за майбутнє України виступили відомі науковці, громадські і політичні діячі. Народний депутат України поет Іван Драч із властивими йому пристрасною і стурбованістю мовною

ситуацією в сучасній Україні привернув увагу до проблем взаємозалежності влади і мови. Детальний аналіз особливостей впровадження української мови у навчально-виховний процес у вищій школі і проблем, пов'язаних із цим, зробив у своїй доповіді голова Всеукраїнського педагогічного товариства ім. Григорія Вашченка проф. Анатолій Погрібний. Своїми міркуваннями про етнологічні засади вивчення української мови і необхідність розбудови етнолінгводидактики поділився ректор акад. АПН України проф. Віталій Кононенко. Формування особистості на початковому етапі мовної освіти порушено в доповіді акад. АПН України проф. Миколи Вашуленка. Про проблеми викладання української мови на філологічних факультетах вищих навчальних закладів доповів акад. АПН України проф. Арнольд Грищенко. У доповіді проф. Левка Полюги йшлося про лексикографічну практику в навчальному процесі. Питання мови як чинника національної консолідації стали темою доповіді автора цих рядків.

На секційних засіданнях заслухано й обговорено понад 40 доповідей науковців, викладачів та учителів, у яких розглядалися

різноманітні актуальні проблеми вивчення української мови в середній і вищій школі, в дошкільних закладах, впровадження її в усі сфери суспільного буття, а також виховний потенціал рідної мови і використання його в навчально-виховному процесі освітніх установ різних рівнів.

У рамках конференції відбулося засідання круглого стола «Український правопис. Проект найновішої редакції», запропонованого групою лінгвістів під керівництвом член-кор. НАН України Василя Німчука. У рекомендаціях Всеукраїнської наукової конференції «Українська мова в освіті» підкреслено що питання мови — це питання державної політики, національної безпеки України, а одним із дівяких шляхів утвердження державного статусу української мови є освіта, і висловлені конкретні пропозиції щодо суттєвого поліпшення ситуації із поширенням української мови в освіті.

За матеріалами конференції, наукових доповідей і дискусій готується до друку монографія і збірник наукових статей.

Василь ГРЕЦУК.
Директор Інституту українознавства,
доктор філологічних наук.

ЗАВ'ЯЗЬ

***
Ніхто не вибирає
Ніхто не вибирає Батьківщини
І батька-матері ніхто не вибира.
Тебе люблю я, моя Україно,
І промінь твого вічного тепла.
Пливе базар, карбує твою душу,
За коси смикають тебе твої ж сини...
Та є ще ті, хто за красу співучу,
За передзвін ранкової роси,
За синє небо і за жовті ниви,
За тебе, ненько, голову складе!..
Вплітаю стрічку у волосся сиве,
Збираю краплі вицвілих озер,
Цілую руки, зморщені від праці,
Злітаю птахом до кривавих хмар...
Невже тебе розтягнуть самозванці?
Невже тобі хтось пісню доспівав?..
Та ні! Нема тій пісні в світі спину,
Руїни й злс - всього лиш тільки мить.
Ти вибрала мене, моя Вкраїно,
І буду я повік тобі служити.

Роман БАЧКУР.
Студент.

Між тисяч доріг, що ведуть нас у світ,
Маленька стежинка до древньої хати
Де скрипка, що грає вже тисячу літ,
Навчить і любити, і гордо вмирати.
Висить в самоті і мовчить вже давно,
Ніхто не бере вже смичок той у руки
У хаті не світить маленьке вікно,
Й далеко в світах скрипалеві онуки.
Чужинці, орди і кривава бійня
Глибокі окопи й холодні землянки
Тут була ота нескорена рідня,
Яку розтрошили солдати і танки.
А діти? Ну хто ж їм тепер дорікне?
Бо мову чужу називають своєю,
Хіба що у серці отак промайне
Та дідова скрипка, що плаче душею...
Між тисяч доріг є маленька, одна,
Яка приведе до старезної хати,
Де струни мовчать, але пісня жива,
Навчить і любити, і гордо вмирати.

***
Двобій між життям і смертю
Не знати хто переможе.
Біда підступила й змеркла,
Лиш Бог в цьому допоможе.
Водій грузової машини
— Чи п'яний був, чи зопалу
Наїхав на м'яч дитини,
Її теж побив немало.
І сестри в білих халатах
Понесли маленьке тіло
Лиш ручка мала звисала
Нічого ще не боліло.
І плакала та дитина
Боялася, мабуть вмерти,
Лихою була година
В двобою життя і смерті.

Любов Загорівська.
Студента філфаку.

ДО 2000-РІЧЧЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Вибору. Ювілей світового масштабу у ці дні широко відзначають не лише послідовники Христової віри усіх трьох церков (Православної, Католицької, Протестантської).

Запам'яталися мені розумні слова завідувача кафедри релігієзнавства нашого університету, доктора філософії і мистецтвознавства професора Дмитра Степовика, які я почула під час однієї з його чудових лекцій. Наша ера — це, значною мірою, ера християно-централізму. Адже післяколумбова Америка, Австралія, частково Азія й Африка є своєрідним "продовженням" Європи у плані культурних традицій і навіть мов. Порівняно невелика за територією і населенням, але майже суцільно християнізована Європа, ось

ми запрошуємо відомих вчених Києва, Львова, Івано-Франківська, працівників культури і мистецтва, ієрархів Церков. У березні плануємо провести всеукраїнську студентську наукову конференцію, на якій виступлять відомі релігієзнавці. Регулярно демонструються відеофільми, що розповідають про історію християнства, Святе Письмо, визначні храми, особливості українського іконопису. Студенти — майбутні релігієзнавці, психологи, викладачі філософських дисциплін — в ці дні виступають в школах, коледжах, гімназіях з тематичними бесідами «Молодіжний християнський рух в Україні» «Спільне і особливе у православ'ї і католицизмі», «Храми Івано-Франківська», «Різдвяні традиції і обряди українців», «Християнство в Україні до князя Володимира», «З історії Галицької митрополії», «Релігія і віра в житті українців» та інші. Студенти вже відвідали під час екскурсії Почаївську лавру, Скит Манявський, Гошівський монастир, Зарваницю. Найближчим часом побуваємо у Львові, оглянемо експозицію відомого музею релігії.

«Живе Бог — живе душа моя»... Ці слова поета знову і знову пригадуються нині, коли весь світ, і наша Україна, і кожен християнин віддають шану Спасителю, урочисто відзначають 2000-річчя його народження.

Ольга РАДЧЕНКО.

Студентка філософського факультету.

ЮРІЙ ЛИПА — ЛЮДИНА ГУМАНІСТ

У когорті призабутих імен української культури Юрій Липа займає особливе місце. Сьогодні він повертається до нас як талановитий поет, письменник, публіцист, драматург, літературний критик, і водночас як неординарний громадсько-політичний діяч, глибокий вчений, жертвний лікар... Усі ці риси він успадкував від свого батька — Івана Липи — одного із засновників Братства Тарасівців, званого літературом та медиком. Юрій Липа народився в Одесі 5 травня 1900р. формування його національної свідомості йшло у здоровому мікрокліматі української письменницької родини. Він виступив активним учасником національно-визвольних змагань, розділивши трагічну долю тисяч самовідданих борців за волю свого народу і, врешті, усієї української інтелігенції. У 1917-1921рр. Ю. Липа перебував у лавах куреня морської піхоти УНР, був заступником командира славнозвісної Одеської січі. Непередбачені воєнні дороги пролягли через Кам'янець-Подільський, Станіславів, Винники. Далі через табори полонених та інтернованих українських таборів доля закинула його на чужину. Після закінчення 1929р. медичного факультету Познанського університету Липа працює на кафедрі медицини Варшавського університету. Попри різнобічну обдарованість головним покликанням Юрія Липи стала поезія. Він почав друкуватися вже у 19 років. Для основних поетичних збірок («Світлість» (1925р.); «Суворості» (1931р.); «Вірю» (1938р.), що вводять Липу у ранг найяскравіших представників українського літературного ренесансу на вигнанні, за визначенням Є. Маланюка, притаманні такі риси, як благородна ясність образу, аскетична доцільність слова, динамічно ошадність речення. Ця лірика, за думкою критика, асоціюється з графікою.

У прозовій творчості Ю. Липа виступив як реаліст, що не байдужий до романтичних засобів. Зі збірок його новел та оповідань «Нотатник» (1937р.), «Рубан», «Кіннотник», історичних та інших творів перед нами постають повні психологічного драматизму постаті національної історії. Ю. Липа мав свій глибоко пережитий погляд на наше минуле. В одній зі своїх статей наприкінці життя він писав: «Не можна відчужити власної історії препарованою чужинцем». тисячолітню українську історію може зрозуміти й описати лише українець, тому «Наша історія, то наша експазія, розвій».

Для численних публіцистичних, наукових, літературно-критичних розвідок і праць Юрія Липи («Бій за українську літературу» (1935 р.), «Українська раса» (1936 р.), «Призначення України» (1938 р.) та ін., притаманні пошук гармонії національних і загальнолюдських цінностей, а також високий гуманізм, гостре чуття сучасності. Не лише теоретичний, а головним практичний інтерес для сьогодення представляють твори Ю. Липи з медициною — «Фітотерапія» (1933 р.) та «Ліки під ногами» (1943 р.), які багаторазово перевидувалися. Юрій Липа жив і помер з думкою про волю українського народу. У часи Другої світової війни він вступив у лави Української повстанської армії, де як лікар врятував життя багатьом воюючим. За це 18 серпня 1944 р. його знищили енкаведисти. Йому було 44 роки...

Життєве кредо мужнього, жертвального й докінця відданого національній ідеї поета яскраво передають віршовані рядки поезії «Прокляття»:

**Бездумність псів, що лижуть кість суху
Нагороди притулком теплим.
Боже... А тим, хто злочин тління розсівають,
Убийником з'явись у гніві.
Указуючи путь, що безконежна,
Хай з божевільним поглядом од жаху
Покинуть справедливу батьківщину
І іншої довіку не знайдуть.**

**Борис САВЧУК.
Доктор історичних наук.**

У прадавні часи то було. З народженням цієї Дитини — Ісуса Христа — дві тисячі років тому почалася доба Милосердя. Відтоді людство на Землі почало відлік Свого часу.

**СВІТЛО,
ЯКЕ ЗАВЖДИ З НАМИ**

На небі зійшла зірка і освітила все навколо. Те Світло запанувало у Всесвіті і увійшло в душу і серце.

Україна з її понад тисячолітньою християнською традицією є в числі націй, які зобов'язані самим своїм існуванням релігії, заснованій на скрижах Любви і Свободи

уже дві тисячі років випромінює свої культурні надбання по всьому світу.

В ці дні у нашому університеті проводяться заходи, присвячені 2000-літтю Різдва Христового. На нашому філософському факультеті, зокрема, щомісяця відбуваються тематичні релігієзнавчі читання. До участі в них

ВИДАННЯ

Це перша книга із серії неперіодичних збірників, яку започатковує Інститут українознавства Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника. У ній зібрані матеріали, різні за тематикою і жанровими особливостями. Тут і політична історія Галичини та роль і місце її в житті України, і відомості про авіаційний відділ УГА, і нариси з народного життя українців другої половини XVII ст. на основі задокументованих фактів, і нові біографічні матеріали останніх років життя Івана Франка, і полемічна та неоднозначно сприймана наукова розвідка про феномен національної літератури, і

"Українознавство: документи, матеріали, раритети".

спроба генези символіки писанкового орнаменту, і студії в ділянці етнографії та етномузикознавства, і документи з колишніх закритих фондів державних архівів про розбудову Збройних Сил України в 1917-1920 рр. та про освітню політику ОУН-УПА в 1944-1950 рр.. і неопубліковані листи. Проте вони об'єднані одним: висвітлюючи ти чи інші аспекти національного становлення і буття українства, ці матеріали, крім того, що мають неперепустну пізнавально-історичну вартість, не втратили свого значення для нинішньої розбудови незалежної України, бо в кожному з них, не лише наукове осмислення історичних фактів, подій, статей, але й уроки для майбутнього.

Трагічна доля авторів наукових досліджень. Багато з них у розквіті творчих сил за свої наукові уподобання замордовані у сталінських катівнях, а в кращому випадку їм довелося працювати в несприятливих умовах еміграції. Водночас передчасне безневинне фізичне знищення українських учених, як і вимушене поневірвання по чужих землях, супроводжувались державною політикою умовчання й забуття їх імен, їхнього наукового доробку. Тим-то наша книга — це ще й повернення із забуття кращих представників української науки, відновлення історичної справедливості.

**Роман ПІХМАНЕЦЬ.
Доцент.**

Ювілей "Українського Мойсея"

17 січня 1901 року, вступаючи на галицький митрополичий престіл, граф Андрей Шептицький заявив: "Коли я обіймаю становище руського (українського — авт.) митрополита, то я ним хочу бути і я ним буду". Своїм обіцянкам і переконанням він залишився вірним впродовж всього свого тернистого життєвого шляху — і в російському засланні періоду Першої світової війни, і в окупованій столиці Західно-Української Народної Республіки м. Львова під час українсько-польської війни 1918-1919 рр., і в часи пацифікації та парцеляції на західноукраїнських землях у 20-30-х роках, і під час німецької окупації краю у 1941-1944 рр. А. Шептицький був не лише натхненником, але, до певної міри, і знаковою постаттю для когорти молодих українських патріотів, цілого покоління українських революційних романтиків 30-40 років XX ст.

Заборовський) та ін.

Видання означених матеріалів є на часі не лише з точки зору відновлення історичної правди про постать митрополита, його громадсько-політичну, просвітницьку, національно-культурну діяльність. Цього року людство урочисто відзначає ще одну дату, пов'язану із епохальною подією — 2000-річчя Різдва Христового. Тому у матеріалах збірника до певної міри знайде відображення і історико-філософська оцінка християнства, Христової церкви у формуванні морально-етичних цінностей українського народу, окремих особливостей і характерних рис його менталітету загалом. А наступним кроком у цьому плані стане проведення в університеті Міжнародної наукової конференції "Проблеми екуменізму християнства в Україні".

**Володимир ВЕЛИКОЧИЙ.
Кандидат історичних наук.**

УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ ФОТОСТУДІЇ "СВІТЛИНКА" — ДЕСЯТЬ РОКІВ

Фотоетюди лауреата міжнародних персональних юнацьких виставок, учня школи-лицею №23 Прикарпатського університету ім. В. Стефаника Євгена ГОРДИЦІ.

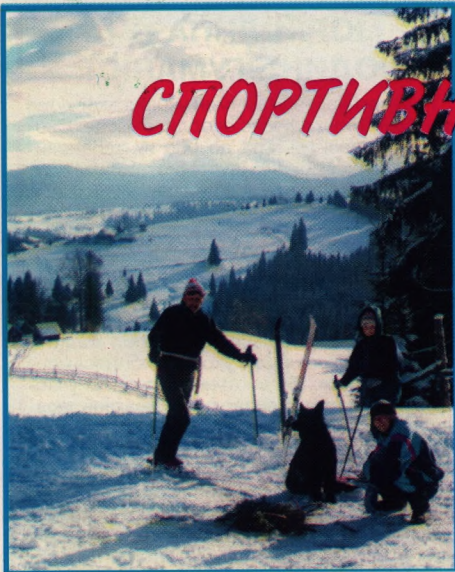
■ На канікулах у бабусі.

■ Карпатські краєвиди.

■ Гуцулки.

П'ЕДЕСТАЛ СЛАВИ

СПОРТИВНА ДОБЛЕСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

Один з наймолодших факультетів університету – **факультет фізичного виховання і спорту** створений у 1998 році. Сьогодні тут навчається 250 студентів стаціонарної та 240 студентів заочної форм навчання. Ми готуємо спеціалістів з фізичного виховання і спорту для роботи в загальноосвітніх школах, позашкільних закладах, дитячих будинках, спортивних школах, управліннях фізичної культури і спорту.

Серед студентів факультету 50 майстрів спорту і кандидатів у майстри.

Спортивну честь України та університету відстоюють майстер спорту міжнародного класу, учасник XXV Олімпійських ігор **Сергій Осович**, чемпіон світу з боксу серед юніорів (в Аргентині) **Сервін Сулейманов**, бронзовий призер цієї першості **Віктор Поляков**.

Плідним і досить вагомим на спортивні здобутки для студентів-спортсменів видався минулий рік.

Жіноча волейбольна команда «Університет» під керівництвом доцентів **Михайла Цапа** та **Василя Яценюка** виборола 1 місце у вищій лізі і нині успішно виступає у суперлізі вітчизняного волейболу.

Вперше в історії прикарпатського боксу першу ліцензію на право участі у літніх Олімпійських іграх у Сідней 2000 року здобув студент факультету фізичного виховання і спорту **Сервін Сулей-**

манов.

Чемпіонами України з легкої атлетики (метання спису) стала студентка **Тетяна Ляхович**. Це високе звання здобули також і **Алла Киричок** та **Володимир Ковалик**.

У спортивному орієнтуванні титули чемпіонів України здобули майстер спорту міжнародного класу **Наталія Потопальська** та **Андрій Борис**.

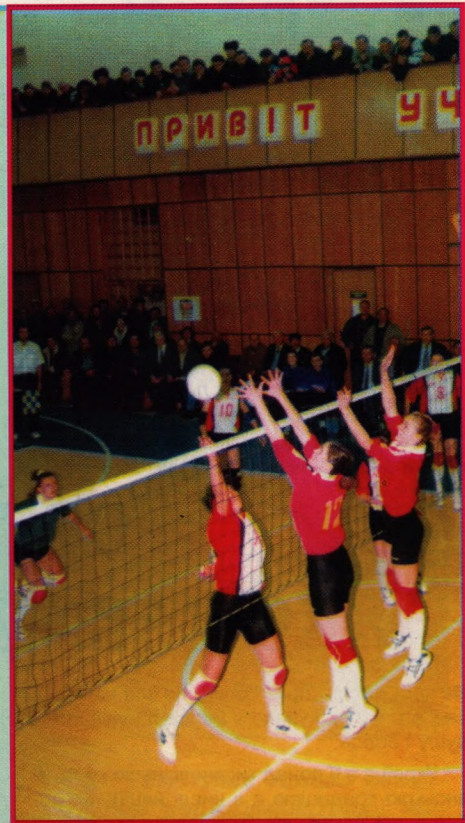
Успішно виступили наші спортсмени і на IV літній Універсіаді України, яка проходила у місті Харкові. Високі звання чемпіонів Універсіади вибороли **Тетяна Ляхович**, **Микола Пархоменко**, **Сервін Сулейманов**, **Євген Боднар**.

Багато спортивних досягнень на рахунок спортивно-плавального клубу «Соколи» під керівництвом завідуючого кафедрою спортивних спеціалізацій доцента **Юрія Полатайка**. На чемпіонаті України серед плавальних клубів в Білій Церкві клуб «Соколи» завоював III місце. А вихованець клубу **Микола Пархоменко** включений до складу збірної команди України.

Вагомими спортивними здобутками може похвалитись і новостворений спортивний клуб дзю-до «**Вікторія**».

Досить вдало виступає у II професійній лізі футбольна команда «**Прикарпаття-2**».

Микола СОЯ.
Декан факультету.

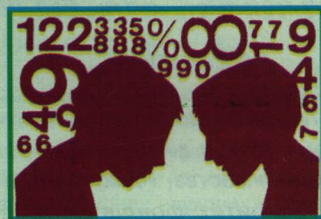
ЧЕМІХАТІМОНА
НА СТУДЕНТСЬКІЙ ХВИЛІ

– Андрію, ти куди поспішаєш?
– В інститут, на екзамен.
– А з якого предмета?
– Там скажуть...

– Щось Ви, шановний, дуже мілко плаваєте... На лекції мої ходили?
– Аякже!
– А я вас щось не пригадую. Ви де сиділи в аудиторії?
– За колоною...
– Це ж треба! Така вузька колона, а ви сьомий, хто зумів за нею розміститися...

Симпатична студентка розкаже про економіста Адама Сміта, жодного разу не назвавши його імені. Уважно все вислухавши, викладач запитує:

– Як же все-таки звать Сміта?
У відповідь мовчання, дівчина збентежена.
– Ну не хвилюйся. Пригадай ім'я першого чоловіка, – підказує викладач.
– Стьопа, – тихо відповідає студентка, почервонівши.

Професор монотонно читає лекцію студентам. Поступово настає тиша. Але її перериває голос із задніх рядів:

– Голосніше!
Лектор зупиняється. Знімає окуляри і, поглянувши в кінець аудиторії, питає:
– А воно вам треба?

ПІСЛЯ ЕКЗАМЕНУ

– Я, пане професоре, безмежно зобов'язаний вам. Чи міг би для вас щось зробити?

– Так, нікому не зізнавайтесь, що я вчив вас англійської мови.

ЧИМ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ?

Професор гортає сторінки курсової роботи студента, який слово в слово списав її з наукової праці.

– О, тут тільки моя думка, – дивується той. – А чим закінчується ваша робота?
– Теж, вашою думкою, професоре...

ВИРІС СИРОТОЮ

– Кажуть, що розум дає мати, а не інститут.

– Так, я давно помітив, що ти виріс сиротою.

ПРО НАС ПИШУТЬ

Кононенко В. А без перспективи не можна / про навчальні центри Нац. Академії наук // Пед. газета. – 1999. – № 1. – С. 5.

Кононенко В. Віримо в майбутнє нашого вузу // Освіта України. – 1998. – 16 груд. – С. 5.

Кононенко В. "Гордімося своєю мовою і будьмо гідними її" / нотатки з всеукраїнської наукової конференції "Українська мова в світі" // Освіта України. – 1999. – 8 грудн. – С. 7.

Лейб'юк Т. У Стефаниківському вузі готуватимуть ще й журналістів. І є мрія ректора про класичну філологію // Світ молоді. – 1999. – 11 черв. – С. 3.

Малаш М., Пухальська Л. ...Імені Василя Стефаника. Особливий і неповторний: Інтерв'ю з В.І. Кононенком – ректором Прикарпатського університету // Україна. – 1998. – № 5-6. – С. 52-53.

Мороз В. Суто науковий форум зближує нації політично: "В. Стефаник і його епоха" – міжнародна конференція в Ягеллонському університеті (Краків) за участю делегації Прикарпатського університету ім. В. Стефаника // Галичина. – 1998. – 16 черв. – С. 7.

Назарчук Д. Прикарпатський університет на закарпатських теренах / Відкриття Мукачівського педагогічного інституту // Галичина. – 1998. – 12 верес. – С. 2.

Рапіна Л. Сучасна освіта в Україні / фото: міністр освіти В. Зайчук, президент АПН В. Кремень, ректор Прикарпатського університету Кононенко В.І. // Освіта. – 1999. – 3-10 берез. – С. 1, 4.

Ровенчак О. Відтепер один університетський корпус – у Долині 1999р. 200р. // Галичина. – 1999р. – 13 серп. – С. 2.

Ступарик Б. Дорога від інституту до університету ім. В. Стефаника // Укр. думка. – 1998. – 1, 9 квіт.

Сухомлинська О. Розробка проблеми національної педагогіки: про роботу викладачів-академіків Прикарпатського університету В. Кононенка, М. Стельмаховича, Р. Скульського // Освіта України. – 1998. – 21 січн. – С. 5.

Підготувала
Івона ШИМКІВ.

Вся Україна бачила з телекрана, яких руйнувань завдала стихія за карпатським селам і містам. Ніби лезом стінала вода підмурівки господарських будівель, гинула на обійстях худоба.

Серед найбільш потерпілих від стихії були і жителі села Усть-Чорної Тячівського району. Повінь заповділяла їм збитків на загальну суму близько 100 тисяч гривень. Тутешня річка Тересва, як ніколи, показала свій крутий норів.

Одними з перших простягнули руку поміч жителям Усть-Чорної івано-франківській добротворці. На заклик настоятеля катедрального собору о. Миколи Симкайло деканат УГКЦ оперативно організував збір пожертв. Зокрема, постраждалим передали близько 20 тонн харчових продуктів і теплового одягу, 80 пакунків з ковдрами, білизною.

І вдячна греко-католицька громада села запросила до себе на відпочинок у вихідні дні молодих добровольців із "Мальтійської

служби допомоги" міста Івано-Франківська. Серед них були й учні школи-ліцею університету Роман Венгренюк, Ольга Гжебеневська, Христина Яцюк, Надія Бабій та автор цього фоторепортажу.

В Усть-Чорній нас зустрів о. Петро Криницький. Одразу запросив до помешкання. Молоді господарі Таміла, Вікторія та Мирослав щедро пригостили нас гарячим супом, картоплею з грибною підливою, вареника-

МИЛОСЕРДЯ

ДОБРО
НЕ ЗАБУВАЄТЬСЯ

ми, дереунами.

А потім ми відправилися на екскурсію по гірському селу. Зустрілися із місцевою молоддю, разом пройшлися мальовничими околицями Усть-Чорної.

Закарпатці дякували прикарпатцям за ширшу допомогу і чуйність у тяжку для них годину, вручили нам на добру згадку сувеніри.

Євген ГОРДИЦЯ.
Учень школи-ліцею
№ 23 Прикарпатського
університету
ім. В. Стефаника.
("Галичина",
"Alma Mater").

На знімках:
молоді мальтійці
надають допомогу
потерпілим Закарпаття.
Фото автора та
Ірини ГАВРИЛЮК.

Засновник видання - Прикарпатський університет ім. Василя Стефаника
(Ректор - академік АПН України, доктор філологічних наук, професор **Віталій Кононенко**).

Над номером працювали:

літературний редактор - **Наталія Ясинська**, редактор відділу інформації та реклами - **Марія Яричківська**, кореспонденти - **Наталія Лотоцька**, **Роман Яручик**, **Богдан Квич**, макет і художнє оформлення - **Орест Луцький**, світлина - **Оксана Царевич**, **Євген Гордиця** (молодший), **Михайло Чмир**.
Відповідальний за випуск - **Мирослав Сав'юк**.

Газета зареєстрована обласним управлінням по пресі 3.01.1994р.
Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу інформації №216, серія ІФ
Alma Mater

1-2 (164-165)

Головний редактор
Євген Гордиця

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Автори публікацій відповідають за добір, точність і об'єктивність наведених фактів. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції.

лютий 2000

Комп'ютерне оформлення, підготовка до друку
Олександр Новаковський, Дмитро Новаковський, SV.
Друк АТ "Коломийська друкарня ім. Шухевича"
Підписано до друку 28.01.2000р.

Наша адреса:

284000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57.
Кольорові світлина виготовлені фотосалоном "FUJI",
вул. Шевченка, 4. ПП "Артем", директор **Веніамін Марченко**.
Фотостудія "Світлина" газети "Alma Mater", тел. 2-32-41.
Ілюстративне забезпечення - "ГалPresсвіт" (Галицька пресова світлина). Зам.№ 9251 . Наклад 500 прим.